

Книга на оптимиста

Живот

Няма друго богатство освен живота.

Джон Ръскин

Заспах и сънувах, че животът е радост.

Събудих се и видях, че животът е дълг.

Запретнах ръкави и проумях, че дългът е радост.

Рабиндранат Тагор (1861 – 1941), носител на Нобелова награда за литература

Дори усещането, че живееш, е достатъчно голяма радост.

Емили Дикинсън (1803 – 1886), американска поетеса

22 декември 1912 г.

Палеонтологията също носи утеха. Наслаждавал съм се на своето нищожество и безотговорност. Тя ме освободи от мъчителното желание да живея, сега съм доволен да живея опасно, безразличен към съдбата си. Установих, че съм мушица, че всички ние сме мушици, че нищо няма значение. Това премахна огромно бреме от живота ми, защото нямам нищо против да бъда такъв микроорганизъм – за мен е достатъчна чест, че съм част от вселената, от тази толкова голяма вселена, такава величествена система. Дори смъртта не може да ме лиши от тази чест, понеже нищо не е в състояние да промени факта, че съм живял, че ме е имало дори за толкова кратко време.

У. Барбелиън, британски естественик (1889 – 1919), „Дневник на един разочарован човек” (1919)

...Харесват ми много холандски картини, които високомерните хора презират. Откривам извор на сладостно разбирателство в тези правдиви изображения на монотонното битово съществуване, съдба на повече мои смъртни събратя, отколкото е животът в разкош или в крайна бедност, в трагично страдание или в подвизи със световно значение. Без да трепна, се извършам от родени от облаците ангели, от пророци, гадателки и воини герои към старица, надвесена над саксия или над самотната си вечеря, а върху бонето ѝ пада дневната светлина, може би омекотена от листака, и докосва ръба на чекръка ѝ, глинената ѝ стомна и всички онези евтини и обикновени предмети, които са скъпоценни и нужни в живота ѝ...

Джордж Елиът (1819 – 1880), „Адам Бийд” (1859)

Животът е

...чист пламък, а ние живеем благодарение на невидимо слънце вътре в нас.

Сър Томас Браун (1605 – 1682)

...изкуството да вадиш достатъчни заключения от недостатъчни основания.

Самюъл Бътлър (1835 – 1902)

...цвят, топлина и светлина

и вечен стремеж към тях.

Джулиан Гренфел (1888 – 1915), английски поет, „В битка”

Много благодаря

Ценете живота си. Експерименти, проведени от психолози позитивисти, показват, че ползата от това да се замислите над блажените дарове в живота си е значителна. Създайте си навика всекидневно – дори само за няколко минути – да благодарите мислено за нещата, които ви правят по-здрави, по-добри, по-успели, по-големи ценители и оптимисти, по-щастливи. Опитайте се да го правите в продължение на един месец и ще усетите разликата.

Удоволствието е началото и целта на щастливия живот.

Епикур, гръцки философ (341 – 270 г. пр.Хр.)

Не се чуди, живеи и се труди

целта си да постигнеш.

На ближния в беда помагай,

за себе си подкрепа не дири.

Животът пуста суетня е,

но два са камъка побити:

към чужда болка имай добрина,

своята със смелост посрещни.

Адам Линдзи Гордън (1833 – 1870), австралийски поет. Строфа, изписана върху надгробната му плоча

Нищо хубаво не е прекалено?

Очакваната продължителност на живота на праисторическия човек е била 18 години. В развития свят в началото на миналия век очакваната продължителност на човешкия живот е била към петдесет години, а в края на века – 75 – 80 години и непрекъснато се увеличава. Някои хора са убедени, че благодарение на напредъка в медицината вече се е родил първият човек, който ще живее хиляда години. Други вярват, че е възможно постигането на вечен живот. Ако не бихте се отказали от неограничена продължителност на живота, посетете интернет адрес www.imminst.org на Института по безсмъртие – организация, посветена на най-новите технологии и философии в мисията „да преодолеем нещастieto на принудителната смърт”.

О, прелест! Обичам дълголетието повече от смокини!

Уилям Шекспир (1564 – 1616), „Антоний и Клеопатра” (1606)

Биологията е съдба

Ърнест Ръдърфорд може и да е казал, че всички науки освен физиката са просто колекция от марки, но напоследък биологията – и особено синтетичната биология – бележи все по-голям напредък. Учени като д-р Крейг Вентър, човекът, който първи декодира човешкия геном и създаде негова „чернова“, създават нови форми на живот, като свеждат прости бактерии до техните най-основни гени и ги вкарват в празни клетки – така наречения подход „отгоре надолу“ към синтезиране на живот. Налице е надеждата, че тези новосъздадени организми не само ще успеят да преобразят света на медицината, но и ще изпълнят жизненоважни задачи като попиване на парниковите газове и превръщането им в полезни горива, а също и почистването на нефтени разливи.

Дреболия ли е на слънцето да се порадваш,
на пролетна омая да се насладиш,
да обичаш,
да мислиш
и да правиш?

Матю Арнолд (1822 – 1888), „Химн за Емпедокъл“ (1852)

Книга на песимиста

Живот

В живота на човека има само три събития: раждане, живот и смърт. Той не усеща кога се ражда, умира в болка и забравя да живее.

Жан дьо ла Брюер (1645 – 1696), френски есеист

За какво ви напомнят баните? За нещо мазно, за пот, за мръсна вода и всякакви такива отворителни неща. Ето такъв е животът във всички свои части, такова е и всяко материално нещо в него.

Марк Аврелий (121 – 180), римски император

Светът е воденичен камък, а животът е носът ти.

Фред Алън (1894 – 1956), американски комик

Този живот е само
една нещастна движеща се сянка,
актьор бездарен, който се явява,
измъчва и излъчва своя час
на сцената и след това изчезва.
История, разказана от луд,
със много шум и бяс, в която няма
ни капка смисъл...

Уилям Шекспир (1594 – 1616), „Макбет“

Има само една вродена грешка и това е схващането, че съществуваме, за да бъдем щастливи... Докато продължаваме да го поддържаме, светът ни изглежда изпълнен с противоречия. Защото на всяка стъпка, за всяко голямо и малко нещо неизменно усещаме, че светът и животът със сигурност не са устроени така, че да правят съществуването щастливо... поради което по лицето на почти всеки възрастен човек е изписано онова нещо, наречено разочарование.

Артур Шопенхауер (1788 – 1860)

Според Боеций (ок. 480 – 524) и за Данте (1265 – 1321) по-добре е човек да живее живот в пълен мрак, отколкото от време на време да просветва:

- Боеций: При всеки лош обрат на съдбата най-голямото нещастие е да си бил щастлив.

- Данте: Няма по-голяма мъка от това да си спомняш щастливи времена, когато си нещастен.

Въпреки че – и може би точно защото – са три пъти по-богати, отколкото през 50-те години на XX в., хората във Великобритания съвсем не са толкова щастливи. Процентът на хората, които твърдят, че са “много щастливи”, е паднал от 52 през 1957 г. на по-малко от 40 днес. Според данните от Америка щастието и задоволството от живота също бележат постепенен спад и продължават да намаляват.

Когато нямаш пари, храната е проблем. Когато имаш пари, проблем е сексът. Когато имаш и двете – тогава проблем е здравето.

Джеймс Патрик Донлийви, ирландски писател

О, колко всекидневно нещо е животът!

Жул Лафорж (1860 – 1887), френски поет символист

Какво е животът? Шемет. Какво е животът? Илюзия, сянка, фикция. И най-голямото добро няма почти никакво значение, тъй като целият живот е сън, а сънищата са си сънища.

Педро Калдерон де ла Барка (1600 – 1681), испански драматург

Животът:

...е евтино *table d'hote* в доста мръсен ресторант, като времето раздига чиниите, преди да си вземеш достатъчно от всичко.

...навсякъде е състояние, в което трябва много да понасяш и на малко да се радваш.

Самюъл Джонсън

...дълъг процес на трупане на умора.

Самюъл Бътлър (1835 – 1902)

...просто едно проклето нещо подир друго.

Елберт Хъбард (1856 – 1915), американски писател и философ

Не е вярно, че животът е едно проклето нещо подир друго – той е едно проклето нещо отново и отново.

Една Сейнт Винсът Милей (1892 – 1950), американска поетеса

Казват, че времето е велик учител. За жалост то убива учениците си.

Ектор Берлиоз (1803 – 1869), френски композитор

Всеки ден непрекъснато вдишваме силно отровно вещество, което предизвиква образуването на свободни радикали в тялото ни. Те на свой ред понякога причиняват увреждания на нашата ДНК, които може да доведат до образуването на тумор. Статистически вероятно е тази верига от събития да се осъществи за дълъг период от време, така че колкото повече се увеличава продължителността на живота ни, толкова повече хора ще се разболяват от рак. Вече става дума за един от трима човека. Безполезно е обаче да се стараем да избягваме да вдишваме вредното нещо, което накрая ще ни види сметката – казва се кислород.

Тъй като животът ни е много кратък, той е много нещастен и поради това е и кратък.

Епископ Джеръми Тейлър (1613 – 1667), “Правилата и упражняването на светото умиране” (1651)

Какво е всичко, ако не мравешки вълнения в сиянието на милион милион сътворения?

Лорд Алфред Тенисън (1809 – 1892)

Ако всички ние не бяхме така обсебено заинтересувани от себе си, животът щеше да е толкова безинтересен, че никой от нас не би бил способен да го изтърпи.

Артур Шопенхауер (1788 – 1860)

Кой би дръзнал да поеме на житейското пътуване, ако е заставен да го започне от края?

Франсоаз Ментенон (1635 – 1719), съпруга на Луи XIV

Животът не дава ни много комай –
няколко хубави тека и край.

Томас Потър, “Есе за жената” (1755)